

e) Leyfi fyrir einstökum hundum er jafnan háð því, að þeir raski eigi ró íbúa sveitarfélagsins og séu hvorki þeim né öðrum, sem um sveitarfélagið fara til óþæginda.

f) Hundeinganda ber að hlíta að öðru leyti lögum og reglum, er hundahald varða (þ. á m. reglum um árlega hreinsun hunda og greiðslu hundaskatts), svo og fyrir mælum, sem heilbrigðisnefnd setur.

Verði alvarlegt brot eða ítrekuð brot á samþykkt þessari afturkallast viðkomandi undanþága til hundahalds.

Hreppsnefnd er heimilt, hvenær sem er, að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum eða öll leyfi, telji hún þess þörf.

3. gr.

Ofangreind samþykkt hreppsnefndar Ólfushrepps staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 15. maí 1975.

F. h. r.

Páll Sigurðsson.

Dórunn Klemenzdóttir.

S A M Þ Y K K T

um sorphreinsun í Súðavíkurhreppi.

1. gr.

Súðavíkurhreppur sér um sorphreinsun frá öllum fasteignum á skipulögðu svæði kaupsins. Fer hún fram undir stjórn sveitarstjórnar og með umsjón heilbrigðisnefndar Súðavíkurhrepps.

2. gr.

Sérhver húseigandi eða leigjandi í Súðavíkurhreppi er skyldur að nota þær aðferðir og tæki við sorpgeymslu og hreinsun, sem sveitarstjórn ákveður.

3. gr.

Sérhver húseigandi, sem notast við sorphreinsun sveitarfélagsins skal greiða þau gjöld vegna sorphreinsunar, sem sveitarstjórn ákveður.

4. gr.

Sorpið, sem sett er í sorpilát, má vera allt venjulegt heimilissorp. Meðal sorps, sem ekki má setja í sorppoka, er mold, mól, grjót, mykja, byggingarsorp (timbur, múrblokkir) og stærri trjágreinar.

5. gr.

Ekki má setja meira sorp í pokana en svo, að auðveldlega megi loka þeim, þegar skipt er um poka. Fyllsta hreinlætis skal gætt umhverfis sorppoka.

6. gr.

Pakka skal inn beittum og oddhvössum hlutum s. s. glerbrotum, áður en þeir eru settir í sorppokana.

7. gr.

Bannað er að setja eldfima vökva s. s. olíu og bensín í sorpílát, hvort sem er laust eða í umbúðum.

8. gr.

Sorphreinsun fer ekki fram á helgidögum eða eftir kl. 23 á virkum dögum.

9. gr.

Kvörtunum vegna sorphreinsunar skal koma skriflega til sveitarstjórnar.

10. gr.

Minnst einn sorppoki skal vera fyrir hverja fjölskyldu.

11. gr.

Hverjum íbúðareiganda ber að sjá til þess, að alltaf sé til nóg af pokum, svo að þeir yfirfyllist ekki milli tæminga.

12. gr.

Sorppokar eru afhentir við hverja tæmingu, en aðrar gerðir poka má ekki nota.

13. gr.

Sorppokarnir skulu vera í sorpgrindum eða skápum, sem sveitarstjórn hefur samþykkt, sorpgrindur eða skápar skulu vera á stöðum sem eru aðgengilegir fyrir fyrir sorphreinsunarmenn á lóð húss þess, sem þær tilheyra. Hafa skal greiðfæran stíg ca. 90 cm breiðan að sorpgrind eða skáp. Sveitarstjórn er heimilt að taka sérstakt gjald ef sorpstaða er mjög óaðgengileg. Sorpgrindareigendur verða að sjá um að hafa grindurnar í góðu ásigkomulagi og endurnýja þær ef þörf krefur.

14. gr.

Ef sorpið er svo mikið eða í því formi, að ekki hæfi viðurkenndum sorpílátum skal húseigandi annast sorphreinsun eða senda inn beiðni þess efnis að sveitarfélagið annist hreinsunina gegn sérstöku gjaldi.

15. gr.

Mold, mól, grjót og svipað efni, sem ekki má setja í sorppoka, skal flutt á afmarkað svæði skv. nánari fyrirmælum sveitarstjórnar, sem gilda um þess konar efni.

16. gr.

Bílhrae, brotajárn og þess háttar hluti, skal flytja á afmarkað svæði sem sveitarstjórn ákveður.

17. gr.

Sorphreinsunarmönnum er óheimilt að hnýsast í sorppoka.

18. gr.

Fyrirferðarmiklum en brennanlegum úrgangi, svo sem umbúðum og því um líku skulu forráðamenn heimila og atvinnurekstrar koma á sorphreinsunartæki þegar sorphreinsun fer fram, eða í sorphaugastað skv. fyrirmælum sveitarstjórnar.

19. gr.

Kostnaður við almenna sorphreinsun og sorpeyðingu greiðist úr sveitarsjóði. Sveitarstjórn er þó heimilt að innheimta með fasteignagjöldum hvers árs áætlað kostnaðarverð þeirra sorppoka, sem viðkomandi fasteign eyðir á árinu.

20. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 000.00 kr. nema þyngri refsing liggji við að lögum. Með brot á samþykktinni skal farið að hætti opinberra mála.

Ofangreind samþykkt hreppsnefndar Súðavíkurhrepps staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969, um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 16. maí 1975.

F. h. r.

Jón Ingimarsson.

Dórunn Klemenzdóttir.

Nr. 225.

14. maí 1975.

REGLUGERÐ

um húsnæði vinnustaða.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 12. gr. laga um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, nr. 23 1. febrúar 1952, tekur til ráðstafana þeirra, sem gera skal varðandi húsnæði til verndar heilbrigði og velferð manna, er vinna í verksmiðjum, verkstæðum eða við sérhverja aðra starfsemi, sem skylt er að hafa eftirlit með samkvæmt lögum um öryggisráðstafanir á vinnustöðum.

2. gr.

Frankvæmd.

- Öryggismálastjóri annast eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.
- Áður en nýtt húsnæði er tekið til notkunar fyrir starfsemi sem reglugerð þessi tekur til, ber að afla staðfestingar öryggismálastjóra á því, að það uppfylli ákvæði reglugerðar þessarar.
- Þegar leitað er staðfestingar öryggismálastjóra, skal leggja fram teikningar af húsnæðinu og vottorð um, að það fullnægi ákvæðum byggingarsamþykktar og heilbrigðisreglugerðar.
- Húsnæði, sem reglugerð þessi tekur til og í notkun er við gildistöku hennar, skal lagfært til samræmis við ákvæði reglugerðarinnar eftir því sem þörf krefur og unnt er að mati öryggismálastjóra. Skal lagfæringu lokið innan árs frá gildistöku reglugerðarinnar, en heimilt er öryggismálastjóra að framlengja þann frest, telji hann þess þörf.

II. KAFLI

Vinnurými.

3. gr.

Almennt.

Vinnurými skal skipulagt með hliðsjón af því starfi, sem þar á að framkvæma. Allar umferðarleiðir manna og véla skulu vera greiðar og afmarkaðar eftir því sem